

109102

Škapulir

presv. Srca Jezusovega.

Založila misijonska družba sv. Vincencija Pavlj.

109102

— 2 —

109102

FJC 1184/

1951

I. Kakšen je škapulir presvetega Srca Jezusovega?

Škapulir presvetega Srca Jezusovega obstoji iz dveh belih suknjenih koščkov, ki ju vežeta dva trakova ali pa dve vrvici. Na enem koščku je podoba Jezusovega Srca, kakršna je na prvi strani tega spisa; drugi košček pa kaže presv. Devico Marijo počeščeno z napisom: „Mati usmiljenja.“ To podobo vidiš na drugi strani.

Tak škapulir je potrdil leta 1900. papež Leon XIII. ter ga obdaril z mnogimi odpustki.

II. Ali prej še ni bilo nobenega škapulirja presvetega Srca Jezusovega?

Jezus je obljubil blaženi Marjeti Alakok, da bo blagoslovil hiše, v katerih se bo častila podoba nje-

govega Srca. Zato si je že Marjeta vse prizadejala, da bi se take podobe začele častiti po krščanskih hišah. Leta 1686. pa so se po njenem prizadevanju začele tiskati tudi manjše podobice, da so jih verniki lahko vedno pri sebi nosili obešene okoli vratu ali pa prišite na obleko. Seveda, kdor koga res srčno ljubi, nosi rad njegovo podobo pri sebi; to so delali tudi ljubitelji božjega Srca. Podobice so bile zelo različne po tvarini in barvi; (nekatero so bile natisnjene druge slikane itd.). Kjer je Jezus, mora biti tudi Marija. Saj po Mariji se pride najlaže k Jezusu, in prave ljubezni do Jezusa ne more imeti, kdor ne ljubi tudi predobre njegove nebeške Matere Marije. Zato so podobi Jezusovi kmalu pridružili še Marijino ter so obe nosili na sebi.

Ta pobožna navada se je posebno razširila l. 1720. Tedaj je namreč

divjala strašna kuga po Francoskem zlasti v mestu Marseille, kjer je več tednov zapored pomorila vsak dan okoli 1000 ljudi. Vse ulice in ceste so bile polne umirajočih in mrtvih.

V tej stiski so redovnice Marijinega Obiskovanja — torej sestre zveličane Marjete Alakok — naredile mnogo škapulirjev presvetega Srca Jezusovega ter jih dale škofu, da jih je razdelil med vernike. In glej čudo: kuga je kmalu popolnoma prenehala! Tisti, ki so škapulir nosili, niso zboleli; in še mnogo takih, ki so bili že okuženi, je nagloma ozdravelo, ko so prejeli škapulir.

Ko se je l. 1866. vnovič pojavila kolera na Francoskem, so se zbegani prebivalci zopet z zaupanjem zatekli k presv. Srcu Jezusovemu ter začeli častiti in nositi Njegov škapulir. Tudi to pot je nalezljiva bolezen čudovito hitro nehala razsajati.

V mestu Amjenu, postavim, kjer jih je umrlo do 120 na dan, se je to število kar takoj skrčilo (od 120) na 20 in vsi meščani so hvaležnega srca očitno priznavali, da je tù čudežno pomagalo preusmiljeno Srce Jezusovo.

Kaj pada se je odslej zavoljo takih in enakih dogodkov škapulir presv. Srca Jezusovega vsepovsod boljinbolj širil. Tudi pri nas na Slovenskem so ga mnogi pobožni verniki že zdavnaj na svojem srcu nosili kot dragocen zaklad.

Toda ti škapulirji so bili, ker ni bilo še nobene cerkvene določbe, malodane v vsakem kraju drugače narejeni. Papež Leon XIII. pa je l. 1900. določil, da naj bodo odslej natančno takšni, kakor smo v začetku omenili. — Tisti, ki takšne škapulirje pobožno nosijo, morejo dobiti naslednje dragocene svete odpustke.

III. Odpustki.

Popoln odpustek se dobi:

1. Na dan, ko se škapulir prejme od pooblaščenega duhovnika. —
2. Na vse zapovedane praznike Gospodove in Marijine. —
3. Na praznik presv. Srca Jezusovega, in na dan, ki je posvečen „Materi usmiljenja“. — Da se pa ti odpustki dobé, je treba vredno prejeti zakrament svete pokore in svetega Rešnjega Telesa, obiskati kako cerkev ali javno kapelo in tam pobožno moliti na papežev namen. Kdor ob smrtni uri ne more več prijeti svete popotnice, naj vsaj s skesanim srcem pobožno izgovori presvete Ime Jezusovo ter sprejme smrt iz božje roke kot pokoro za svoje grehe.

Nepopoln odpustek in sicer:

1. Odpustek 7 let in 7 kva-

dragen se dobi na vse takozvane manjše Gospodove in Marijine praznike, ako se obišče kaka cerkev ali javna kapela, ter tam moli v namen svetega očeta. Omenjeni manjši prazniki so: praznik Jezusovega Srca, Imena in njegove predragocene Krvi; najdenje in povišanje sv. križa; nedelja sv. rožnega venca; cvetni petek in tretja nedelja v septembru, ko se obakrat obhaja praznik Marije Sedemžalosti; god Marijinega imena in darovanja; praznik karmelske Matere božje in Marije Rešiteljice jetnikov. — 2. O d p u s t e k 200 d n i enkrat na dan dobi, kdor zmoli očenaš, češčenamarija in čast bodi Očetu . . . , ali pa opravi molitvico: „Marija, Mati milosti, Mati usmiljenja, ti nas brani pred sovražnikom ter k sebi vzemi ob smrtni uri!“ — 3. O d p u s t e k 60 d n i se dobi za sleherno delo bogoljubnosti ali krščanske ljubezni.

Štacijski odpustki, ki obsegajo toliko dragocenih popolnih in nepopolnih odpustkov, se dobé pod navadnimi pogoji in ob določenih dnevih, kar se natančneje opisano lahko najde v kakem večjem molitveniku.

Pripomnja. — Da se udeležimo naštetih odpustkov, je treba: *a)* da je škapulir prav takšen, kakor je bilo rečeno že na tretji strani; *b)* da nam prvega blagoslovi in obleče v to pooblaščen duhovnik; *c)* da škapulir nosimo vedno ali vsaj večinoma na sebi in sicer tako, da visi en del spredaj in drugi del zadaj. — Ako se komu škapulir raztrga, obnosi ali zgubi, preskrbi naj si kmalu novega, katerega si potem sam obesi na vrat, ne da bi ga bilo treba dati blagosloviti. Vse našteje popolne kakor tudi nepopolne odpustke moremo obrniti tudi v prid vernim dušam v vicah, le odpustka ob smrtni uri ne.

IV. Zakaj naj radi nosimo ta škapulir?

Kdor pazljivo prebere in prešteje vse odpustke, ki smo jih ravnokar našteli, in potem še nekoliko pomisli, kako so dragoceni, kako zaželeni trpečim dušam v vicah, — tega bo gotovo začelo kmalu mikati, silno vabiti in nagibati, da si omisli ta škapulir, ako ga še nima. Toda še marsikaj drugega je, kar nam vsem prigovarja in kliče: „nosite radi, nosite pobožno na svojem srcu škapulir presv. Srca Jezusovega!“

1. Če ga bomo nosili, se bodo gotovo kmalu vselile v hišico našega srca tiste obilne nebeške milosti, ki jih je Zveličar obljubil hišam, v katerih se časti podoba njegovega najsv. Srca.

2. Kadar bomo zjutraj ali zvečer ta škapulir zopet v roko vzeli ter

svete podobe na njem pogledali in poljubili, se bo naša duša večkrat zamislila in pobožno zatopila v presv. Srce Jezusovo, in naše srce bo začelo utripati v novi ljubezni do milega Odrešenika.

3. V težavah in skušnjavah se bomo hitro spomnili, da nosimo podobo najmilejšega in najčistejšega Srca na svojem srcu, in živo nam bo prišla tudi na misel storjena obljuba: „Jezus, tvoji smo, tvoji hočemo biti!“ Ta sveta misel pa bo pregnala kakor blisk črno temo iz naše duše: težave nas ne bodo potrle, skušnjave ne premagale!

4. Na tem škapulirju nosimo pri sebi ob enem tudi podobo Marije, Matere milosti, Matere usmiljenja. O, nebeška naša Mati nas bo rada spremljala po vseh potih našega življenja ter

nam večkrat kar očitó pokazala, da je ne kličemo zastónj „Mater milosti in usmiljenja“!

5. Pri tem škapulirju ni zapovedano vsak dan še kaj posebej moliti. Seveda se vsakemu gorko priporoča, da moli zjutraj in zvečer in tudi sicer znane lepe molitvice: „Sladko Srce mojega Jezusa, daj, da te vedno bolj ljubim! — ali: „Jezus, krotki in iz srca ponižni, upodobi po svojem moje srce!“ — ali pa: „Povsod bodi ljubljeno presvete Srce Jezusovo!“ — toda zapovedane te molitvice niso. — Ravno tako tudi ni zapovedano, da bi kdo moral prejeti sv. zakramente ob dnevnih, ki smo jih omenili zgoraj, ko smo naštevali popolne odpustke. Kdor jih prejme, se udeleži imenovanih odpustkov in poskrbi lepo za svojo dušo; kdor pa jih tiste dni prejeti noče ali ne utegne, od-

pustka seveda ne dobi, ali pred Bogom se s tem ne pregreši.

Potemtakem ne prevzamemo nobene posebne dolžnosti, ako prejmemo škapulir, pač pa imamo od tega zelo velike, predragocene koristi! Res je, da škapulir sam na sebi nikomur ni in ne bo odprl nebeških vrat; ali prav tako je tudi res, da dobivajo tisti, ki ga pobožno na sebi nosijo, od Boga večje in obilnejše milosti, ki jim pomagajo živeti po božjih zapovedih, živeti za nebesa. — Nosimo torej radi in pobožno ta škapulir, pa ga tudi drugim, ko se ponudi prilika, goreče priporočajmo: priporočajmo ga pobožnim, da jih tako ohranimo Jezusu! priporočajmo ga posvetnim, da jih pridobimo za Jezusa!

V prvi vrsti naj si kajpada pre-skrbé ta škapulir tisti, ki so za-

pisani v bratovščino pre-
svetega Srca Jezusovega.

Dodatek. — Udje „apostolstva
molitve“ nosijo tudi nekaj ška-
pulir s podobo božjega Srca. Toda
tega ne smemo zamenjati z
ravnokar vpisanim pravim ška-
pulirjem presv. Srca Jezu-
sovega. Škapulirji pri „apostol-
stvu molitve“ so namreč precej
drugačni; smejo biti iz po-
ljubne tvarine in kakršne koli
barve, ter morajo imeti napis: „Pridi
k nam tvoje kraljestvo!“

Natis dovolil prečastiti knezoškof.
ordinarijat ljubljanski

dué 24. maja 1905, štev. 2167.

Tiskala Katoliška Tiskarna v Ljubljani.

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIŽNICA

00000512884

721/905